

ת"פ 11351/07/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11351-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני ת"פ 27421-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פלוני (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אבישג לוי-ברקוביץ' ועו"ד נדב שחם

ב"כ הנאשם - עו"ד ניר אלפסה

הנאשם - הובא על ידי שב"ס

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע במסגרת ת"פ 11351-07-20 לאחר ניהול הוכחות (להלן: "**התיק העיקרי**") בביצוע העבירות הבאות: תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, והפרת תנאי צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק ההגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו-2006 (להלן: "**חוק ההגנה**"). כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם הגיע לבית המשותף למתלוננת ולו (להלן: "**הבית**") ביום 28.6.2020 (להלן: "**המועד**") בשעה 17:00 לערך כשהוא תחת השפעת אלכוהול, בניגוד לתנאי צו הפיקוח שהיה תלוי ועומד נגדו, גם אם יתכן ששתה אלכוהול גם בבית. הנאשם קילל ואיים במהלך האירוע על המתלוננת וביתם המשותפת לינוי מוראד (להלן: "**לינוי**") "**אני אשרוף אתכם, תמותו**", תקף את המתלוננת במכות אגרופ בידה הימנית, באמה ובזרוע, וגרם לה לחבלה מסוג המטומה בזרוע ימין. כמו כן, הנאשם עזב את הבית כשהבחין שלינוי מתקשרת למשטרה, ושהה מחוץ לבית כשבגופו שרידי אלכוהול תוך הפרת תנאי צו הפיקוח אשר עמד נגדו לפיו חל עליו איסור שימוש מחוץ לכותלי ביתו באלכוהול, לרבות הימצאות מחוץ לבית כשבגופו שרידי אלכוהול, וזאת עד לתאריך 23.6.2021, בהתאם להחלטת בבית משפט השלום בתל אביב במח"ע 49822-02-16 (להלן: "**צו הפיקוח**").

2. לאחר שניתנה הכרעת הדין, צירף הנאשם תיק נוסף, ת"פ 27421-02-22, והורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות הבאות: הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ותקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין (להלן: "**תיק הצירוף**").

3. על פי תיק הצירוף, בין העבירות שביצע הנאשם, ביצע עבירה גם כלפי אותה המתלוננת. על פי החלק הכללי בו, במועד הרלוונטי היו המתלוננת והנאשם בני זוג נשואים, התגוררו יחד בבית עם בנם גיא מוראד (להלן: "**גיא**") ובתם. ביום 6.7.2020 במסגרת מ"ת 11335-07-20 נקבע כי הנאשם ימצא בתנאים מגבילים ביניהם: איסור כניסה לבית הקורבן (המתלוננת), איסור יצירת קשר עם המתלוננת ובתם, ומעצר בית ברח' ביאליק 1 בבני ברק (להלן: "**ההוראה החוקית**").

4. על פי העובדות, ביום 1.2.2022 בשעה 20:00 לערך היו המתלוננת וגיא בדירה. באותן נסיבות הגיע הנאשם לדירה כשהוא בגילופין, החל לקלל את המתלוננת ואמר שהוא במטבח ושאל לא ייכנס אליו. בהמשך לכך, ניגש גיא לעבר המטבח להניח כוס שתייה. אז, תקף הנאשם את גיא באמצעות כך שדחף אותו לעבר הקיר. משהבחינה המתלוננת במעשיו, ניגשה לעבר המטבח ומשכה את הנאשם על מנת שיחדל ממעשיו, כשבהמשך לכך הלך גיא לחדרו.

5. באותן נסיבות עמדה המתלוננת בסמוך לתריסים במטבח, אז תקף אותה הנאשם במכת אגרוף בכתף ימין, תוך שהוא מקלל אותה. מיד ובסמוך הסתובבה המתלוננת לעבר הנאשם והנאשם המשיך לתקוף אותה בכך שדחף אותה עם שתי ידיו בגבה לעבר התריס. בהמשך לכך חייגה המתלוננת למשטרה והנאשם נמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומה בכתף ימין ונשבר תריס הדירה.

העדויות לעונש

6. מטעם **ההגנה** העיד **גיא מורד**, בנם של הנאשם והמתלוננת. לטענתו, מאז שהנאשם נעצר המצב הכלכלי בבית התדרדר שכן הנאשם היה המפרנס היחיד. לדבריו, בתקופה לפני שנעצר הנאשם המצב הכלכלי השתפר. גיא ביקש כי אתחשב ואקל בעונש שייגזר על הנאשם, והשיב שהמתלוננת, אמו, יודעת שהגיע להעיד לטובת הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** הפנה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ולנסיבות ביצוע הדומות בשני התיקים, וטען שמידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצוע ברף הבינוני. בהקשר זה הפנה לצבר העבירות, לחומרתן, לעוצמת האיומים והתקיפות, ולחבלות שנגרמו למתלוננת מהן, לכך שהמדובר באותה מתלוננת שהיא בת זוגו של הנאשם בה פגע הנאשם בביתה מבצרה, וכן לכך שבתיק הצירוף הנאשם אף תקף את בנו. עוד ציין כי הנאשם אף הפר צו פיקוח בתיק העיקרי, וסוג הצו שהפר מלמד לטענתו על סיכון נוסף מצדו ביחס לביצוע עבירות מין. לטענת ב"כ המאשימה, קיים קשר בין רצונו של הנאשם לקבל סכום כסף נוסף מהמתלוננת שברקע האירוע, לבין צריכת אלכוהול על ידו, כגורם מגביר סיכון. ב"כ המאשימה הפנה גם לעוצמת התקיפה והחבלה שנגרמה למתלוננת ולעוצמת ומלל האיום.

ב"כ המאשימה לאלימות הנאשם בתיק הצירוף, לתיעוד החבלה שהגיש (**ע/3**) ולשבר שנגרם לתריסים כשדחף הנאשם את המתלוננת לעברם כראייה לעוצמת התקיפה, כשהנאשם בגילופין. עתירת ב"כ המאשימה היא לקביעת אירוע עונשי נפרד לכל אחד מכתבי האישום בהם הורשע הנאשם, בשים לב גם לחלוף הזמן ביניהם, וכי מתחם הענישה יקבע בין 8 ו-18 חודשים בגין כל אירוע, תוך הפנייה לפסיקה.

8. בטיעונו, הפנה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות מושא התיק

העיקרי, לא הביע חרטה, ולא עבר כל הליך טיפולי ו/או שיקומי. לטענתו, בנסיבות אלה מידת הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו נותרה בעינה. כמו כן הפנה לעברו הפלילי של הנאשם (ע"ת/1) הכולל 14 הרשעות קודמות, על אף ההפוגה המסוימת בביצוע העבירות בין השנים 2016 עד 2020, לכך שבעברו עבירות אלימות, מין, ועבירות כלפי שוטרים, וכן לכך שהרשעתו האחרונה הייתה בגין ביצוע עבירות כלפי אותה מתלוננת, בת זוגו, והוא אף ריצה עונשי מאסר בפועל, אך עניין זה לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע את העבירות ואף את העבירות בתיק הצירוף. עוד הפנה לכך שבתיק העיקרי בו נשמעו ראיות, לא חסך הנאשם את הצורך בעדות המתלוננות, וציין את הקושי שהיה לבתו להעיד. בנסיבות הכוללות, עתירת ב"כ המאשימה היא למיקום עונשו הכולל של הנאשם בחלקו העליון של מתחם הענישה כך שתיגזר עליו תקופת מאסר בפועל ממושכת, לצד מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

9. **ב"כ הנאשם** הסכים כי יש לקבוע שני אירועים עונשיים במקרה דנן, אחד בגין העבירות בתיק העיקרי והשני בתיק הצירוף. ב"כ הנאשם חלק על עמדת ב"כ המאשימה באשר לעוצמת האלימות שגילה הנאשם בתיק העיקרי וטען כי טיב החבלה וסוג הוויכוח שהתנהל בין המתלוננת לנאשם, הנוגע לכספים, חסר אלמנטים מחמירים, כדוגמת אובססיביות, קנאה או ויכוח אגב פרידה. לטענת הסנגור המדובר בשני אנשים מבוגרים שאינם מסתדרים ביניהם, והאירוע היה על רקע כספי, כשהנאשם נהג באלימות בעת מאבק סביב תיקה של המתלוננת, ואף השמיע איומים כלפי המתלוננת ולינוי בשל היותו תחת השפעת אלכוהול. לטענתו, המדובר באיומים בחלל האוויר האופפים את האירוע. בקשר להפרת לצו הפיקוח טען הסנגור כי ההפרה לא העצימה את מידת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם, ואיה רלבנטית לרציונל חוק ההגנה. לדבריו, שתיית האלכוהול הביאה להסרת עכבות אצל הנאשם, וכפועל יוצא לעבירות האלימות שביצע. לטענתו, בגין העבירה של הפרת צו הפיקוח לבדה נכון היה לקבוע בתחתית מתחם הענישה עונש של מאסר על תנאי.

ביחס לתיק הצירוף ציין הסנגור כי הגם שהמדובר בהפרה של תנאי שחרור, בבסיסו הימצאות של המתלוננת והנאשם זה במחיצתו של זו לאחר סיום פרשת התביעה בתיק העיקרי. הסנגור ציין שגם באירוע זה היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, וטען ביחס לשני התיקים, כי אמנם מעשי הנאשם מקימים את העבירות אך אינם מצדיקים קביעת מתחמי ענישה שתחתיתם מאסר מאחורי סורג וברית, תוך הפנייה לפסיקה. לטענת הסנגור, בתחתית מתחם הענישה ביחס לכל אחד מהאירועים נכון לקבוע עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וביחס לשני האירועים יחדיו מאסר ממושך יותר, שניתן לרצות בעבודות שירות.

10. אשר לעונש הקונקרטי לנאשם, ב"כ הנאשם הפנה להפוגה בביצוע עבירות על ידי הנאשם על פי רישומו הפלילי, הדגיש כי הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע העבירות בתיק הצירוף וטען שבכך יש סוג של קבלה של קביעות בתיק העיקרי, הגם שבעיית אלכוהול ממנה הוא סובל לא נפתרה ואין כל הליך טיפולי על הפרק. עוד הפנה לכך שהנאשם אינו צעיר, בן 63, טען לעייפותו, והפנה למעצרו הממושך בתיק הצירוף, כשלטענתו רצונו כיום לסיים את עניינו באופן כולל ולפתוח דף חדש. ב"כ הנאשם אף טען לנחיצותו של הנאשם למשפחתו, מאחר והוא מכלכל את המשפחה, וביקש כי עתירת המאשימה לגזירת עונש מאסר ממושך לא תתקבל. לטענתו, הענישה צריכה לתת ביטוי לכך שהנאשם ביקש לצרף את תיק הצירוף והודה בביצוע העבירות שיוחסו לו שם, ויש מקום לחפיפה מסוימת בעונש. עוד ציין כי בעברו נמצא הנאשם לא כשיר לעמוד לדין. לשיטתו, מתחם העונש הכולל לשני התיקים הוא בין 8 ו-20 חודשי מאסר בפועל, ונכון למקם את הנאשם בחלקו אמצעי. בנוסף ציין כי הנאשם לומד תורה בבית המעצר.

דברי הנאשם

11. **הנאשם** הודה למתלוננת **"על זה שהיא הכניסה אותי והצילה לי ככה את החיים"** והוסיף **"היה מפגע אצלנו בבני ברק פרדס כץ שהרג שני אוקראינים ועוד כמה עוברי אורח ואני יושב עם האוקראינים האלה כל ערב ואני ניצלתי שאשתי הכניסה אותי לאבו כביר ולא הייתי איתם"**. עוד מסר כי הוא הביע צער וחרטה על שהיה והבטיח למתלוננת שהוא לא שותה אלכוהול יותר. לטענתו עבר גמילה טובה בחודשים בהם הוא עצור.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. הערכים המוגנים אשר נפגעים מביצוע עבירת תקיפת בת זוג הם שלמות גופו, נפשו, כבודו וביטחונו של בן הזוג ושמירה על החלשים מפני נחת זרועם של החזקים. מביצוע עבירת האיומים נפגעת שלוות נפשו של האדם. חשוב לזכור כי אלימות בתוך המשפחה נתפסת כבעלת חומרה מיוחדת המחייבת באופן רגיל ענישה מרתיעה. זאת לאור המאפיינים המיוחדים של עבירות אלה, מאזן הכוחות בין הצדדים, והפגיעה בקורבן בין כותלי ביתו מבצרו, שאמור להיות מקום בטוח עבורו.

13. בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007) ציינה כב' השופטת פרוקצ'יה:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, האמונה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

14. גם בעת האחרונה שב בית המשפט העליון והדגיש את החומרה שבעבירות אלה ואת חשיבות ההרתעה לצדן, תוך שהובהר על ידי כב' השופט אלרון שיש לפעול למיגור התופעה הקשה של אלימות במשפחה הן במישור הרתעת העברין עצמו, הן במישור הרתעת הרבים. עוד הדגיש כב' השופט אלרון כי אל לקביעות הנוקבות שבפסיקת בית המשפט העליון בהקשר זה **"להיות בגדר רטוריקה בלבד"** (ע"פ 375/22 מדינת ישראל נ' וסל (10.2.2022) (להלן: **"ע"פ וסל"**)).

15. הערך המוגן בעבירה של הפרת הוראה חוקית הוא האמון שניתן בנאשם כי יעמוד בתנאים שנקבעו בעניינו וכן ערך ההגנה על הסדר הציבורי, הציות למערכת אכיפת החוק וכיבודם של צווי בית המשפט. בכל הנוגע להפרת צו פיקוח, הרי שבבסיס הצו חשיבות ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, ותנאי צו הפיקוח נקבעים

כחליפה מותאמת למפוקח, לנסיבותיו ולסיכון הנשקף ממנו, כשחשיבות הבטחת האפקטיביות של מנגנון הפיקוח ברורה. במקרה הנדון יקבע אירוע עונשי נפרד לכל אחד מכתבי האישום כעתירת הצדדים, בשים לב גם לפער הזמנים הממשי בין ביצוע של העבירות (בתיק העיקרי מועד ביצוע העבירות ביום 28.6.2020, ובתיק הצירוף ביום 1.2.2022). יחד עם זאת, והגם שמדובר בשני אירועים נפרדים, העובדות בכל אחד מהם מלמדות על דפוס פעולה דומה מצדו של הנאשם.

כך, בשני האירועים תקף הנאשם את המתלוננת שהיא בת זוגו בביתם וגרם לה לחבלה, בתיק העיקרי לצד איומים והפרת צו פיקוח, ובתיק הצירוף לצד תקיפת בנו והפרת הוראה חוקית שניתנה בקשר לתיק העיקרי ובעת שהוא מתנהל. צילום החבלה מושא תיק הצירוף הוגש - **ע/3**. בשני המקרים ביצע הנאשם את העבירות בעודו תחת השפעת אלכוהול, כשברקע התנהלותו בביצוע העבירות העובדה שלא קיבל את רצונו: בתיק העיקרי, סכום כסף אותו ביקש, ובתיק הצירוף, כשבנו נכנס למטבח הגם שביקש לשהות במטבח לבדו. כשאלה הן הנסיבות, אינני רואה עין בעין עם הסנגור בטענתו לפיה משלא מתקיימים אלמנטים כדוגמת אובססיביות, קנאה או ויכוח אגב פרידה, הרי שהמדובר בביצוע עבירות ברף נמוך. להשקפתי, המדובר במי שפועל באדנות ונוקשות ומשתמש באלימות ובכוח כלפי המתלוננת (ואף בנו), בהיותו תחת השפעת אלכוהול, מקום בו רצונו ודרישותיו אינם נענים.

17. אמנם נסיבות התקיפה אינן ברף גבוה ביותר ביחס לשני האירועים, וכך גם החבלות שנגרמו בעקבותיה, והאיום שנשמע מפי הנאשם בתיק העיקרי בוצע כחלק מהאירוע הכולל, וחרף המלל החמור, במהלך ההוכחות ניתן היה להתרשם כי המתלוננת ולינוי התייחסו לאיום מפיו כ"קלילות", יחד עם זאת, התמונה הכוללת העולה מכלל העבירות ביחס לכל אחד מהאירועים מלמדת על פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים. בכל הנוגע לאירוע הראשון, המדובר בפגיעה שהיא ברף הבינוני. בנוגע לאירוע השני מידת הפגיעה גם כן ברף הבינוני, אך עוצמתה גבוהה מעט יותר בשים לב לביצוע העבירות תוך הפרת הוראה חוקית ולצד תקיפת בנו בזמן שההליך בתיק העיקרי מתנהל.

18. ביחס להפרת צו הפיקוח בתיק העיקרי, יש לתת את הדעת לסוג ההפרה, צריכת אלכוהול על ידי הנאשם מחוץ לביתו ושהייתו מחוץ לבית כשבגופו שרידי אלכוהול, לכך שאלכוהול מסיר עכבות (כפי שאף ציין הסנגור), ולפוטנציאל הסיכון שלצד ההפרה בראי הערכים המוגנים בעבירה. משכך, המדובר בפגיעה שאיננה זניחה בערכים המוגנים, מבלי להתעלם מכך שאין כל ביצוע של עבירת מין במסגרת ההפרה. בקשר להפרת ההוראה החוקית בתיק הצירוף, המדובר בפגיעה ברף הבינוני בערכים המוגנים לכל הפחות, מקום בו הנאשם לא רק הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו ביחס לתיק העיקרי תוך זלזול בהם ושהה בבית עם המתלוננת, אלא אף הגדיל לעשות וביצע את העבירות מושא תיק הצירוף, ואף בעת שהתיק העיקרי מתנהל בבית המשפט (גם אם הסתיימה באותה העת פרשת התביעה).

19. אשר **לענישה הנוהגת**, כפי שיודגם להלן, בחינת הפסיקה מלמדת כי קיים מנעד די רחב של עונשים בעבירות הנדונות. קיימים מקרים מסוימים בהם נקבעה תחתית מתחם הענישה למאסר על תנאי, לעיתים לצד של"צ (ראו לדוגמא: עפ"ג (ת"א) 33907-12-19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.2020)). לצד זאת, מעין בפסיקה עולה כי במקרים רבים, גם כאשר אין המדובר במעשי אלימות פיזית ומילולית ברף הגבוה ביותר, ואף כאשר אלה מבוצעות לצד עבירות נוספות, בין היתר, לצד הפרת צו, בתחתית מתחם הענישה נקבע עונש של מאסר בן מספר חודשים (שבמקרים

מתאימים ניתן לרצותו בעבודות שירות) ובתקרתו תקופת מאסר ממשית:

- רע"פ 5861/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.1.2020) שם הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג וניסיון של תקיפה סתם של בת זוג. עבירת התקיפה בוצעה כשהמבקש הוציא סכין שנטלה מידיה של המתלוננת ובשל כך נפצע בידיו, אז הכה אותה בפניה במכת אגרוף, גרם לה חבלה ממשית ודחף אותה והיא נפלה ארצה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי. מתחם הענישה נקבע בין 4 ו-14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.
- רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) שם הורשע המבקש בתקיפת בת זוג ללא חבלה. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. מתחם הענישה נקבע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ו-14 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.
- רע"פ 303/16 צלויין טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016) שם הורשע המבקש על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג בכך שדחף את המתלוננת אשר מעדה לרצפה ובעט בה. המבקש מכור לאלכוהול וסירב להשתלב בטיפול. מתחם הענישה נקבע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות לאור הערכת מסוכנות גבוהה, היעדר טיפול והצורך בענישה מוחשית ומיצבת גבול. ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.
- עפ"ג (ת"א) 46254-02-19 קיוסובסקי נ' מדינת ישראל (9.9.2019) שם הורשע המערער על יסוד הודאתו בביצוע עבירת תקיפה חבלנית של בת זוג בכך שתקף את המתלוננת במכת אגרוף בפניה וגרם לה לסימן כחול בפניה. מתחם הענישה נקבע בין 6 ו-18 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 6 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית והפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל אך ביחס להפעלת המאסר המותנה ונקבע שירצה 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- עפ"ג (מחוזי חיפה) 26397-07-21 מדינת ישראל נ' עואד (14.12.2021) שם הורשע המשיב על יסוד הודאתו בביצוע עבירת תקיפה של בת זוג, איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. המשיב איים על המתלוננת ואמר שאין לו מה להפסיד, וביום אחר הגיע לביתה וכשיצאה מהבית עם בנם בן ה-7, תקף אותה בכך שתפס את כתפיה, דחף אותה לעבר קיר ובעט ברגליה. מתחם הענישה לכלל העבירות נקבע בין ממאסר על תנאי ו-12 חודשי מאסר בפועל. על המשיב נגזרו 5 חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית. ערעור על קולת העונש התקבל תוך שצוין כי העונש ההולם הוא מאסר בפועל של ממש מאחורי סורג ובריח. לאור עמדת המערער לפיה בתחתית מתחם הענישה יש לקבוע עונש של 6 חודשי מאסר, קבע בית המשפט המחוזי את עונשו של המשיב על 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בנוסף לעונשים שנגזרו עליו בבית משפט קמא.
- רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022) (להלן: "עניין ליולקו") מהעת האחרונה ממש, שם דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של מבקש שבעניינו נקבע מתחם ענישה שבין 8 ו-20 חודשי מאסר בפועל והוטל עליו עונש של 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. במקרה זה דובר בתקיפה חבלנית ברף ממשי ובאיומים קשים משהמבקש הורשע בכך שהכה את המתלוננת באמצעות הטלפון בראשה וכן באגרופיו, בעט בה,

כשניסתה לצאת מהבית תפס אותה והפילה, התיישב עליה, החל לחנוק אותה ואמר לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". **בעניין ליולקו**, כמו גם בפסיקה נוספת מהעת האחרונה, שב בית המשפט העליון והדגיש את החשיבות לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה.

20. אשר לעבירת הפרת הוראה חוקית, כשזו עומדת לבדה, בדרך כלל נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר (ראו: ת"פ (ת"א) 49629-11-18 **מדינת ישראל נ' קרחנוב** (5.3.2019), ת"פ (רמלה) 6617-03-14 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' אבו חלתם** (2.4.2015), ת"פ (ת"א) 15093-08-17 **מדינת ישראל נ' מילשטיין** (2.5.2019). בנוגע להפרת צו פיקוח, בחינת הפסיקה מלמדת על עונשים במנעד רחב, הגם שבסוג הפרה דומה לענייננו מתחם הענישה נקבע באופן תדיר בתחתיתו על מאסר על תנאי. ראו לשם הדוגמא: ת"פ (ת"א) 18029-09-13 **מדינת ישראל נ' חנוכה** (30.10.2013), ת"פ (שלום ב"ש) 3039/12 **מדינת ישראל נ' שפובלוב** (27.12.2012).

21. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, מתחם הענישה בגין האירוע בתיק העיקרי, במסגרתו תקף הנאשם את בת זוגו וגרם לה לחבלה, איום והפר צו פיקוח, יקבע בין 4 ו-14 חודשי מאסר בפועל. בגין האירוע בתיק הצירוף, הכולל תקיפה חבלנית של בת זוגו, לצד תקיפה סתם של בנו והפרת הוראה חוקית, על החומרה הנוספת הגלומה בו משעבירות האלימות בוצעו תוך הפרת ההוראה חוקית ובעת שהתיק העיקרי מתנהל, בין 5 ו-15 חודשי מאסר בפועל. בקשר למתחמי הענישה אציין כי אמנם לעמדת המאשימה נכון לקבוע מתחם זהה לשני האירועים - אך אני סבורה אחרת. כך או כך, תחתית כל אחד ממתחמי הענישה שנקבעו על ידי נמוכה מהעונש אותו ביקשה המאשימה לקבוע בתחתית המתחמים.

העונש הקונקרטי לנאשם

22. במקרה זה אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה ממתחמי הענישה שנקבעו. הנאשם הוא יליד שנת 1959, וגילו ועייפותו הנטענת באים בין שיקולי. נתתי דעתי גם לכך שהנאשם עצור מאז חודש פברואר 2022 בגין תיק הצירוף. בעת הדיון היום וטרם הקראת גזר הדין אף הציג הנאשם בפני תעודת הערכה שקיבל במהלך מעצרו על כך שהשתתף בלימודי יהדות בשנת הלימודים תשפ"ב וצוין כי הנאשם הוא שקט, אדיב, נוח לבריות, אהוב על המקום, מתמיד להגיע, מקשיב ומתעניין, שואל לעניין ומשיב כהלכה. בעברו של הנאשם עבירות שונות ומגוונות ביניהן עבירות סמים, איומים, היזק לרכוש במזיד, עבירות מין, עבירות רכוש, ועבירות אלימות פיזית, פציעה ותקיפה חבלנית (**ע/ת1**). חלק מהעבירות ישנות בזמן. בעברו אף הפסקת הליכים בשנת 1980. הנאשם אף ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, אך נראה כי אלה לא הרתיעו אותו מביצוע עבירות נוספות.

23. בנוסף, כפי שהפנה ב"כ המאשימה, בחודש אפריל 2016 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה חבלנית ותקיפה סתם של אותה המתלוננת, בת זוגו מזה שנים ארוכות (מועד ביצוע העבירות אוקטובר 2015 וינואר 2016) (**ע/ת2**), כשגם שם ביתם לינוי ניסתה להזעיק את המשטרה. נתתי דעתי לכך שבין ביצוע עבירות אלה לביצוע העבירות מושא ההליכים דגן פער של כ-4 וחצי שנים, ועניין זה בא בין שיקולי. יחד עם זאת, ולאחר שעיינתי בעובדות כתב האישום בהן הורשע **בע/ת2**, ביצוע אותן עבירות בגין הורשע בשנת 2016 מעיד כאלף עדים על התנהלות אלימה ושיטתית של הנאשם כלפי המתלוננת, כפי שעולה גם מאירועים מושא גזר הדין הנדון, מלמד על מסוכנותו, המחייבת ענישה מרתיעה בגין מעשיו באירועים דגן.

24. בכל הנוגע לתיק העיקרי, הנאשם לא נטל אחריות למעשים (לכל הפחות עד למועד הטיעון לעונש), וניהל את משפטו עד סופו. מובן שאין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול המשפט, אך לצד זאת, אין הוא זכאי לאותה

הקלה הניתנת למי שמודה, נוטל אחריות למעשים, חוסך זמן שיפוטי ואת הצורך בשמיעת העדויות על הקושי הברור עבור העדות להעיד, בפרט כשהמדובר בעבירות שבוצעו כלפי המתלוננת בת זוג, והיה צורך בשמיעת עדותה של בתו לינוי, שאף הבהירה והדגישה עד כמה קשה עבורה המעמד, והדבר ניכר בעת עדותה. בכל הנוגע לתיק הצירוף, הנאשם הודה בביצוע העבירות ביחס אליו וצרפו כאמור לתיק העיקרי, ועניין זה יזקף לזכותו. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות מושא שני האירועים תחת השפעת אלכוהול, אך כפי שציין בא כוחו, (ומבלי להתעלם מכך שהנאשם מסר שהוא "בגמילה טובה" במעצר) אין כל אופק טיפולי בהקשר זה בעניינו.

25. כלל הנסיבות מלמדות כי חרף גיל הנאשם שבא בין שיקולי, וההפוגה בביצוע העבירות על ידו לפי הרישום הפלילי, קיימת חשיבות לענישה ממשית ומציבת גבולות לנאשם, לשם הרתעתו וגם אם נראה שכזו לא סייעה בעבר. משכך, יגזר על הנאשם עונש מאסר ממשי וכולל, בגין שני האירועים, לצד מאסרים מותנים מרתיעים. בשים לב לעמדת המאשימה על נימוקיה, לא יגזרו קנס ופיצוי אלא התחייבות להימנע מביצוע עבירה בלבד, כמפורט להלן:

- א. מאסר לתקופה של 14 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק הצירוף, החל מיום 1.2.2022 ועד היום.
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות כלפי הגוף.
- ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים, או הפרת צו ו/או הוראה חוקית.
- ד. הנאשם יתחייב על סך 3,000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור כחוק תוך ארבעים וחמישה יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, במעמד הצדדים.